

Stap voorwaarts

Bron: www.vormen.org

Korte omschrijving

We zijn allen gelijk, maar sommige zijn meer gelijk dan anderen. Via dit rollenspel ontdekken de deelnemers wat het betekent om iemand anders te zijn; sommigen zijn kansrijk, anderen kansarm.

Thema: Ongelijke kansen

Soort: Spel - rollenspel

Doelstelling: De deelnemers zijn zich bewust van de ongelijke verdeling van mogelijkheden in de samenleving. Ze hebben inzicht in wat de gevolgen zijn voor een persoon in armoede.

Complexiteit: Vanaf 15 jaar

Groepsgrootte: Tussen 10 en 30 personen

Duur: 50 minuten

Materiaal: Rolfiches (zie cd-rom), situaties (zie cd-rom), een grote ruimte (buiten, een grote kamer, een gang)

Vorbereiding: Lees de instructies en bekijk de lijst met situaties en gebeurtenissen. Kopieer de rolfiches (een per deelnemer), knip de strookjes uit en plooi ze dubbel.

Aanpak

Het spel valt uiteen in drie fases.

Fase 1: verdeling van de rollen

- Deel de rolfiches willekeurig uit zodat iedere deelnemer één fiche heeft. Vraag dat ieder dit voor zich houdt en niet aan de anderen toont.
- Nodig iedereen uit om zijn rol te lezen.
- Het is nu de bedoeling dat iedereen zich inleeft in zijn rol. Ter ondersteuning kan je enkele van de onderstaande vragen voorlezen. Laat voldoende pauze na elke vraag zodat de deelnemers kunnen nadenken en zich een duidelijker beeld kunnen vormen van hun personage.
 - Hoe was jouw kindertijd? Hoe zag het huis eruit waarin je opgroeide? Welke spelletjes speelde je? Wat voor werk deden je ouders?
 - Waaruit bestaat je dagelijkse leven nu? Waar, wanneer en hoe ga je met mensen om? Wat doe je 's morgens, 's middags en 's avonds?
 - Hoe kan je jouw levensstijl omschrijven? Waar leef je? Hoeveel geld verdien je per maand? Waarmee vul je je vrije tijd? Wat doe je als het vakantie is?

Fase 2: stap voorwaarts

- Vraag de deelnemers om op te staan en zich op één lijn op te stellen en elkaar de hand te geven.

- Vertel de deelnemers dat je een aantal situaties of gebeurtenis gaat voorlezen. Telkens als zij in hun rol 'ja' kunnen antwoorden op de stelling, moeten ze een stap voorwaarts zetten. Is het antwoord neen, dan blijven ze gewoon staan.
- Lees de situaties één voor één voor. Geef de deelnemers voldoende tijd om na de stelling al dan niet een stap voorwaarts te doen.
- Op het einde vraag je of iedereen zijn slotpositie goed wil bekijken en onthouden.

Fase 3: nabespreking en evaluatie

- Vraag eerst aan de deelnemers hoe de activiteit is verlopen en hoe ze het vonden. Praat dan verder of de onderwerpen die ter sprake kwamen en over wat ze leerden van de oefening.
 - Hoe voelde het om een stap voorwaarts te zetten of om dit juist niet te doen?
 - Hoe voelde het om elkaars hand los te laten?
 - Voor diegenen die vaak een stap vooruit zetten, wanneer begonnen ze te beseffen dat de anderen niet zo snel volgden.
 - Had iemand tijdens de oefening het gevoel dat zijn of haar fundamentele rechten niet gerespecteerd werden ?
 - Kan men raden wat de rol van de anderen was ? (laat iedereen zijn of haar rol vertellen)
 - Was het eerder moeilijk of gemakkelijk om de verschillende rollen te spelen? Hoe stelden zij zich de persoon voor die zij speelden?
 - Weerspiegelt deze oefening op de één of andere manier de samenleving? Hoe?
 - Wat zijn de eerste stappen die kunnen genomen worden om de ongelijkheden in onze samenleving aan te pakken.

Bijlage 1: Rolfiches

Je bent een werkloze, alleenstaande moeder.
Je bent de dochter van de manager van het plaatselijk bankkantoor. Je studeert economie aan de universiteit.
Je ben een meisje dat samen met haar ouders in een sociale woning woont.
Je bent eigenaar van een succesvol bedrijf dat zich bezig houdt met import en export.
Je bent op pensioen en hebt altijd gewerkt in een schoenmakerij.
Je bent de voorzitter van een politieke jongerenorganisatie (de partij waartoe deze organisatie behoort is momenteel aan de macht).
Je bent 18 jaar en je hebt de middelbare school niet afgemaakt.
Je bent een dakloze jonge man van 27 jaar.
Je bent huisarts.

Je bent 3 ^e zoon van een nieuw samengesteld gezin met 8 kinderen.
Je bent een 22-jarige jongen, die is opgegroeid in een instelling.
Je bent een 65-jarige vrouw, die 's middags vaak in een sociaal restaurant eet.
Je bent weduwe en bent op zoek naar gepast beleggingsadvies voor je fortuin.
Je bent 30 jaar en won recent de lotto.
Je bent fotomodel.
Je bent een moeder, die is altijd 2 ^e handskleding koopt.
Je werkt als arbeider in een metaalverwerkend bedrijf.
Je bent gezinshoofd, staat al 3 jaar op de wachtlijst voor een sociale woning en huurt een te dure woning op de privé-woningmarkt.
Je bent een 40-jarige werkende vrouw met borstkanker.
Je bent student wiens ouders een studiebeurs ontvangen.

Bijlage 2: Situaties en gebeurtenissen

- Je hebt nooit veel moeilijkheden gekend op financieel vlak.
- Je hebt een deftig huis met telefoonlijn, televisie en internetaansluiting.
- Je hebt het gevoel dat jouw levensstijl aanvaard wordt in de samenleving waarin je leeft.
- Je weet waar je terecht kunt als je raad of hulp nodig hebt.
- Je hebt je nooit uitgesloten gevoeld omwille van je komaf.
- Je kan beroep doen op de nodige sociale en medische diensten.
- Je kan minstens één keer per jaar op vakantie gaan.
- Je kan vrienden uitnodigen om bij je thuis te komen eten.
- Je voelt dat jouw mening over politieke en sociale kwesties van belang is en dat er naar geluisterd wordt.
- Je leidt een boeiend leven en je ziet je toekomst positief in.
- Je hebt het gevoel dat je in studiekeuze en beroep je eigen keuze kunt maken.

- Je voelt behandeld als mens, niet als nummer.
- Andere mensen vragen je over tal van dingen raad.
- Je kan regelmatig naar de film of het theater gaan.
- Je bent niet bang voor de toekomst van je kinderen.
- Je kan minstens om de drie maanden nieuwe kleren kopen.
- Je kan gebruik maken van de voordelen van het internet.
- Het financiële aspect weegt niet door bij het maken van je keuzes.
- Je hebt geen moeite met het lezen en invullen van allerlei documenten.
- Je bent lid van minstens één vereniging.